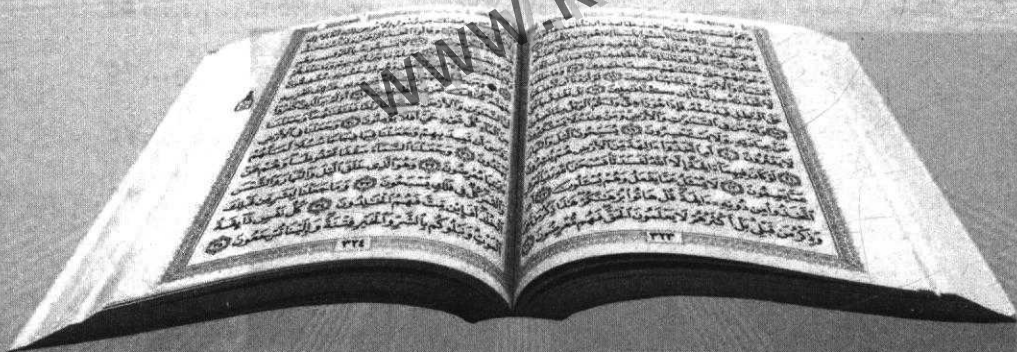

مؤلف و مدرس قرأت و تجوید علی حبیبی

صِحَّةُ الْقِرَاءَةِ

آموزش قرأت قرآن کریم

«روانخوانی»

«قرأت»، صحیح خوانی قرآن کریم است از نظر:

«روخوانی»، «تجوید» و «وقف وابتدا»

«روخوانی»: آشنایی با قواعد کتابت و علامت گذاری قرآن کریم

است که پیش نیاز آشنایی با قواعد تجوید و وقف وابتدا می باشد.

حبیبی، علی ۱۳۳۷-

آموزش قرآن کریم روانخوانی «سطح دو» / تألیف: علی حبیبی -

مشخصات نشر: تهران: شرکت چاپ و نشر بین الملل، ۱۳۷۸.

مشخصات ظاهری: ۱۲۰ص؛ جدول.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۰۴-۰۸۵-۷

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

عنوان روی جلد: آموزش قرآن کریم «روخوانی» (سطح ۲)

این کتاب در سال های مختلف توسط ناشرین مختلف منتشر شده است.

کتابنامه بصورت زیرنویس.

۱. قرآن - فرائد - راهبر جامع آموزشی. الف. شرکت چاپ و نشر بین الملل

ب. عنوان. ج. عنوان: آموزش قرآن کریم «روخوانی»، (سطح ۲)

۲۹۷/۱۵۱۰۷ BP ۷۴/۵/ ح ۲۳/۷۸

۱۳۷۸

۱۳۱۰۸-۲۷۸ م

کتابخانه ملی ایران

نام کتاب: آموزش قرائت قرآن کریم «روانخوانی»

تألیف: علی حبیبی

مدیریت هنری: گروه هنری واژه پرداز

نوبت چاپ: ۱۱۵؛ تابستان ۱۴۰۱

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: نوین

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شرکت چاپ و نشر بین الملل

قرائت قرآن دریم روخوانی سطح

۱۰۱۳۱۶۸۵

ریال ۴۸۰۰۰۰۰

چاپ و نشر بین الملل

دفتر مرکزی: تهران، میدان استقلال، سعدی جنوبی، پلاک ۲، طبقه ی سوم

تلفن: ۳۳۱۱۸۶۰۲ • ۰۲۱-۳۳۹۲۲۹۵۹

فروشگاه مرکزی: میدان فلسطین، ضلع شمال شرق، پلاک ۴ و ۵

تلفن: ۸۸۹۰۳۸۴۳ • ۰۲۱-۸۸۹۲۱۹۸۰

مرکز پخش قم: بلوار نیایش، جنب مصلی قدس، پژوهشکده باقرالعلوم

تلفن: ۳۷۷۴۰۳۶۹-۰۲۵ • www.rbo.ir

nashrebeynolmelal.ir • Email: intpub@intpub.ir

• همه حقوق محفوظ است.

فهرست مطالب

۷	پیش‌گفتار
۱۳	درس اول: الفبای زبان عرب و حروف مُقَطَّعه در قرآن کریم
۱۹	درس دوم: صداهای کوتاه «حرکات»
۲۳	درس سوم: صداهای کشیده (حروف مدّی) «۱»
۲۷	درس چهارم: صداهای کشیده (حروف مدّی) «۲»
۳۳	درس پنجم: «سکون»
۳۹	درس ششم: «تشدید»
۴۵	درس هفتم: «مدّ»
۵۱	درس هشتم: «تنوین»
۵۷	درس نهم: «حروف ناخوانا (۱)»
۶۳	درس دهم: «حروف ناخوانا (۲)»
۷۱	درس یازدهم: حروف نانوشته «حروفی که نوشته نشده ولی خوانده می‌شوند»
۷۷	درس دوازدهم: «رفع التقاء ساکنین»
۸۱	درس سیزدهم: «وقف و ابتدا»
۹۱	درس چهاردهم: «تمایز حروف (۱)»
۹۹	درس پانزدهم: «تمایز حروف (۲)»
۱۰۶	درس شانزدهم: آشنایی با رسم الخط‌های مختلف
۱۱۵	پرسش‌های چهارگزینه‌ای روان‌خوانی قرآن کریم

﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾^۱

«قرآن کریم»، کلام خداوند رحمان، سند نبوت و معجزه جاوید پیامبر گرامی اسلام، حضرت محمد بن عبدالله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است.

«قرآن کریم»، معیار والگو، محک درستی و نادرستی اندیشه و احکام و رفتارهاست. آنچه با قرآن، مخالف باشد بی اعتبار است و تطبیق و هماهنگی هر کلام و ذکر با وحی الهی، دلیل حجت و اعتبار آن است، از این رو خداوند متعال از همه خواسته‌اند: «هر قدر برای شما ممکن و آسان است، به قرائت قرآن کریم بپردازید»، تا نسبت به معارف قرآن و اصول و فروع دین مبین اسلام، آشنایی لازم را پیدا کنند. «قرآن کریم»، به دو صورت متواتر به دست ما رسیده است:

۱- «به صورت شنیداری»، «شنیدن همه قرآن از شخص پیامبر گرامی اسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و حفظ و نقل سینه به سینه مسلمانان از صدر اسلام تاکنون»؛

۲- «به صورت نوشتاری»، «کتابت همه قرآن کریم به دستور پیامبر گرامی اسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ در زمان آن حضرت و ادامه آن توسط صحابه و مسلمانان تا به امروز». وجود هزاران جلد قرآن مکتوب از صدر اسلام تاکنون در موزه‌های جهان و یکسان بودن آنها، بهترین دلیل بر عدم تحریف قرآن کریم به شمار می‌رود. قرائت صحیح که از پشتوانه عموم مسلمانان از صدر اسلام تاکنون برخوردار است، همین قرائت مشهور در میان کشورهای اسلامی است که در صدر اسلام، توسط

۱. مؤقل: ۲۰؛ «پس آنچه برای شما ممکن و آسان است از قرآن بخوانید».

ابوالاسود دؤنلی^۱ از شاگردان و اصحاب حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام علامت گذاری گردیده است، و نسبت آن به «حفص»، به خاطر پیروی او از قرائت معمول و متداول بین عامه مسلمین می باشد که استادش «عاصم» به واسطه ابو عبدالرحمن سلمی از امیرمؤمنان حضرت علی علیه السلام نقل نموده است.^۲

براساس صحیح زراره از امام محمد باقر علیه السلام: «قرآن یکی است (و به یک قرائت)، از جانب خداوند یگانه، نازل شده و لکن اختلاف (در قرائت) از جانب روایت کنندگان (قرائت قرآن) پدید آمده است».

عن أبي جعفر علیه السلام قال: «إِنَّ الْقُرْآنَ وَاحِدٌ نَزَلَ مِنْ عِنْدِ وَاحِدٍ وَلَكِنَّ الْإِخْتِلَافَ يَجِيءُ مِنْ قِبَلِ الرُّوَاةِ»^۳

ائمه اطهار علیهم السلام مردم را از قرائت های مختلف باز می داشتند و از آنها می خواستند تا براساس قرائتی که در میان مردم معمول و متداول است، پیروی کنند.

سالم بن سلمه می گوید: شخصی قرآن را بر حضرت صادق علیه السلام خواند و من شنیدم، قرائتی که بین مردم متداول بوده است، امام صادق علیه السلام به ایشان فرمودند: «كُفَّ عَنِ هَذِهِ الْقِرَاءَةِ، إِقْرَأْ كَمَا يَقْرَأُ النَّاسُ...»^۴ از این قرائت خودداری کن، قرآن را آنگونه بخوان که مردم می خوانند.

۱. ابوالاسود دؤنلی (ظالم بن عمرو) شاعری حاضر جواب، قاری قرآن، محدث و مدتی قاضی بصره بود. وی از بزرگان شیعه و از اصحاب خاص امیرمؤمنان حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است و در جنگ صفین در رکاب آن حضرت شرکت داشت و از اصحاب امام حسن و حسین و علی بن الحسین علیهم السلام بود. ایشان در سال ۶۹ قمری در ۸۵ سالگی در بصره از دنیا رفت. وی کلیات علم نحو را از حضرت امام علی علیه السلام فرا گرفت و با راهنمایی حضرت به گسترش آن پرداخت و اولین، کسی بود که برای صححت قرائت قرآن کریم، به وسیله نقطه، قرآن را علامت گذاری کرد. (سید حسن صدر، تأسیس الشیعه لعلوم الاسلام، ص ۴۰، ۶۰، ۱۸۶، ۳۱۸).

۲. معرفت، محمد هادی، آموزش علوم قرآنی، ص ۹۸.

۳. کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، ج ۲، ص ۶۳۰ (کتاب فضل القرآن، باب النوادر، حدیث ۱۳).

۴. همان، ص ۶۳۳، حدیث ۲۳ (قرائت موجود که در جهان اسلام رواج دارد، قرائتی است که مورد قبول همه مسلمانان می باشد، هم قائلین به حجیت قرائت سبعة و هم منکرین حجیت قرائت سبعة، چرا که همه قبول دارند «قرائت موجود از قرائت هایی است که در زمان ائمه اطهار علیهم السلام و صدر اسلام معمول و متداول بوده است» و روایت «... إقْرَأْ كَمَا يَقْرَأُ النَّاسُ...» شامل این قرائت نیز می باشد. (مؤلف)